

***ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ*:-** ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ , ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ , ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ”

***ਪ੍ਰਸ਼ਨ*:-** ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?

***ਉੱਤਰ*:-** ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਈਲੈਂਸ ਮਾਨਾ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਈਲੈਂਸ ਰਹਿਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬੋਲੇ, ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੋਲੇ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ। ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਲੇਕਿਕ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ, ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਅਤੇ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਟਾਵਰ ਆਫ਼ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕਤ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਬਾਪ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਤਿੰਨ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਦਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਪ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨ ਨੂੰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪਾਪ ਕਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮੋਚਰਾ ਵੀ ਖਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਦਵਾਉਣ। ਪਰ ਗਫ਼ਲਤ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਭਟਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਧੱਕਾ ਖਾਧਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਦਿਨ ਮਤਲਬ ਸਤਯੁੱਗ ਤ੍ਰੇਤਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਨਾ ਰਾਤ, ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁੱਗ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਰੀ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਡਿਊਰੇਸ਼ਨ। ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਦਿਨ, ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ। ਪਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਵਿਚ। ਜਦੋਂ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗੇ - ਯੁੱਗੇ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦਾ ਸੰਗਮ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੈ।

ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਇਸਨੂੰ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਕੁੱਝ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਹੈ। ਇਦਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਜਿੰਨਾਂ-ਜਿੰਨਾਂ ਦੇਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਪੂਰੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲਫ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਉਹ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੈ

ਭਗਵਾਨ ਅਥਵਾ ਹੇ ਬਾਬਾ। ਪਰ ਪਰਿਚੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਗਮਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਚੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਨਰਕਵਾਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਾਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਚਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਵਤੇ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਸੁਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹਨ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, 21 ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁੱਖ - ਸਾਂਤੀ ਦਾ। ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸੁੱਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰੇਤਾ ਹੈ ਸੈਮੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਰੋਸ਼ਨੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਵੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਰੋਸ਼ਨੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਲਕੀਰ ਜਾਕੇ ਬੱਚਦੀ ਹੈ। ਨਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇੰਦਾਂ ਹੈ - ਨਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ।

ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਕਿਸ ਲਈ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਮੇਲੇ ਤਾਂ ਮੇਲੇ ਹੋਣ ਲਈ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਗਵਾਨ ਦਵਾਰਾ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹੋ? ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਰਾਵਣ ਵੀ ਘੱਟ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਵਾਨ ਹੈ ਦੁਸਤਰ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਮਾਇਆ ਸਾਡੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਏ ਨਾ। ਬਾਪ ਆ ਕੇ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਯੁੱਧ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਘੜੀ-ਘੜੀ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦਾ ਥੱਪੜ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਮੀ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੜੇ ਅੱਖਰ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਓ, ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਨੇ ਹਾਰ ਖਵਾ ਦਿੱਤੀ ਮਤਲਬ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਬੈਠੇ। ਗੋਰਾ ਅਤੇ ਸਾਂਵਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਕਾਰੀ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਗੋਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਵਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹੀ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ। ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਇਹ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ-ਉਤਰਦੇ ਕਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ। ਇਹ ਅਰਥ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਐਵਰ ਸੁੰਦਰ। ਉਹ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਕਾਲੇ, ਪਾਵਨ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਏ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣੀਏ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਵੰਦੇਮਾਤਰਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਤਾਂ ਅੰਡਰਸਟੂਡ ਪਿਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਪਿੱਛੇ ਨਾਰਾਇਣ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਟਰ, ਪਿੱਛੇ ਮਿਸੇਜ਼। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਦਾ ਸੰਗ ਤੇੜ ਕੇ ਇਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋੜਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਆਤਮਾ ਨੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਆਤਮਾ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਦਾਂ-ਉਦਾਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਹੁਕਾਰ ਗਰੀਬ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਰਮ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿਣਗੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਮਕਾਨ ਤੇ ਟੁੱਟ - ਫੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ-ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਕੋਰਟ ਆਫ ਆਰਮਜ਼ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਇਹ ਕੁਲ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਚੋਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਰਟ ਆਫ

ਆਰਮਜ਼ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣ ਲਈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨੰਦਰਲ ਕਲੈਮਟੀਜ਼ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਸਾਇੰਸ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੇਟ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਮੁਸਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਨਿਕਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਕੁੱਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਭਾਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੂਜਣ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਮਹਿਮਾ ਲਾਇਕ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਨਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਖਰੇ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੋ। ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਬੈਠਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬੈਠਕੇ ਸੁਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਕਹਿਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ। ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਮਾਨਾ ਪਾਰਸਨਾਥ। ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਰਸਨਾਥ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਦਾ ਨਾਥ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ-ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਵੀ ਨੇਤੀ-ਨੇਤੀ ਕਰਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਰਥਾਤ ਆਸਤਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਨਾਸਤਿਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

***ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-**

1. ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਕੁਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮਾਇਆ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਕਰਨੇ ਹਨ।

***ਵਰਦਾਨ:-** ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਦੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਭਵ:

ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵੈਲਕਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸਦੇ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਖੇਡ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਦਾ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਬਿੱਲੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਘਬਰਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਵੱਡਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ - ਕੀ ਕਰਾਂ.. ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ... ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਹੀ ਪਾਠ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰ ਚੰਗਾ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਖੇਡ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਬਣ ਜਾਓਗੇ।

***ਸਲੋਗਨ:-** ਜੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਭਾਵ - ਸਵਭਾਵ ਤੋਂ ਸੜਦੇ ਨਹੀਂ, ਬੇਕਾਰ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕੰਨ ਤੋਂ ਸੁਣ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
